

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human Rights

حقوق بشر

روزنامه دی لیبرورخر-۱۸ فیروری ۲۰۲۲ م
نویسنده: کلیر فان دایک-ژورنالیست
فرستنده: بنیاد حقوق قربانیان افغانستان
۲۱ فیروری ۲۰۲۲

خارنوالی علیه متهم جنایات جنگی افغان مقیم شهر کرکراده (هالند)

۱۲ سال حبس تقاضا کرد

اداره خارنوالی هالند علیه عبدالرزاق (ع) ۷۶ ساله و با اصلیت و تابعیت افغان-هالندی، مقیم شهر کرکراده که متهم به جنایات جنگی من حیث قوماندان یکی از مخوف ترین زندان های افغانستان بود، ۱۲ سال حبس تقاضا کرد. او به اتهام مشارکت در برخورد ظالمانه و مغایر کرامت انسانی با مخالفان سیاسی رژیم کمونیستی* در زندان پلچرخ در دهه ۱۹۸۰ م و انجام احکام فراقانونی مجرم پنداشته می شود.

اعدام ها

به گفته خارنوال موظف خانم فوخلزرانگ "سیاست ترور سیستماتیک" وجود داشت. مخالفان سیاسی رژیم سال ها بدون محاکمه (عادلان) در زندان افکنده می شدند. یک تعداد زیاد این زندانیان شکنجه، تبعید و اعدام شدند. همین حالت عدم اطمینان در مورد سرنوشت برای زندانیان عذاب روحی گسترده ایجاد کرده بود. خارنوال موظف می گوید: "هراس دایمی از رفتن به پایه دار در شهادت همه زندانیان سیاسی به وضاحت دیده می شود. اعترافات اجباری مانند کشیدن ناخن ها، شکستادن دستان، ضرب و شتم، قرار دادن زندانیان در آب سرد، شوک برقی و بیخواب نگهداشتن یک امر عادی محسوب می شد. صدمات جسمی شدید در نتیجه شرایطی که تعدادی از شاهدان سالها در زندان به سر می بردند، مجازات تشدید کننده ای برای خارنوالی محسوب می شود." برخی از زندانیان پس از گذشت سالها بازداشت به یک محکمه قلابی راه داد می شدند، که در آن پیشاپیش جرم زندانی ثابت شده محسوب و حکم آن از قبل آماده بود.

رقتبار

"شب های زمستان سرد است و همه جا یخ می بندد، اما در تابستان گرمای هوا تا چهل درجه سانتیگراد می رسد. شیشه ای در پنجره ها وجود ندارد. برف و گرما دست آزاد دارند، داخل تاریک است، سوراخ هایی در دیوار با میله های آهنی در جلو وجود دارد. آسمان از برخی سلول ها قابل مشاهده است، اما این منظره نیست. زندانیان دور هم جمع شده

اند، در یک محل خوشنبتار و برخورد ناپسند. صدها نفر از این زندان و شرایط آن جان بدر نبردند." خانم نیکول فوخلنز انگ، خرنوال موظف با ارائه تصویری از وضعیت زندان توضیح می دهد که در آن شرایط جنایات جنگی به پیمانۀ گسترده تحت رهبری (ع) که در سال ۲۰۰۱م به هالند آمد و به (ر) تغییر نام داد، انجام می شد.

بازرسی ها

خرنوال تأکید می کند که (ع) از شرایط بد زندان آگاه بود. (ع) حین بازرسی های هیأت های خارجی زندانیان را به طور دلخواه جابه جا می کرد. این به تنهایی نشان می دهد که او بخوبی می دانست که شرایط زندان با استاندارد ها مطابقت ندارد. این اظهارات متهم که "چون من چیزی در این باره نمی دانستم و مداخله نکردم" قناعت بخش نیست. به گفته شاهدان عینی وی به عنوان رئیس سیاسی و قوماندان عمومی زندانیان سیاسی در زندان پلچرخ مسئولیت امنیت و نظم، تفریح، غذا و شرایط بازداشت را بر عهده داشت. به گفته برخی از شاهدان او همچنین صلاحیت صدور شکنجه و مجازات های مانند انزوا (کوته قفلی) را داشت. خرنوال به نقل از یکی از هژده شاهد می گوید: "او یکنوع دیکتاتور بود." یکتا از قربانیان که از حق خود برای صحبت در دادگاه استفاده می کرد، چنین گفت: "بسیاری از دوستانم را که با من یکجا بازداشت شده بودند، در این زندان از دست داده ام. شما این شکنجه روانی را تا آخر عمر با خود حمل می کنید."

هویت جعلی

(ع) هنگام درخواست پناهندگی در سال ۲۰۰۱م درباره گذشته خود سکوت کرده بود. او با هویت جعلی عمدتاً سعی کرده بود تا از نظر مقامات عدلی هالند به دور بماند. بدتر از همه این که او بسیاری از قربانیان را به سکوت وادار می کرد، حتی تا همین حالا. خرنوال فوخلنز انگ می گوید: "این روند محض یک تسلی کوچک برای قربانیان است. سه بار پیش از این، افغان های مظنون به جنایات جنگی در هالند محاکمه شده بودند. این شخص چهارمین شخص و اما اولین کسی است که دارای ملیت هالندی است. این مجازات باید به عنوان هشدار برای عاملان جنایات بین المللی باشد. آنها باید بدانند که هر جا بروند و هر قدر دور بروند، باز هم از پنجه عدالت فرار کرده نمی توانند. حتی اگر این امر سال ها و گاهی دهه ها طول بکشد!"

جایگزین

بر اساس گزارش اداره خرنوالی هالند شواهد کافی وجود دارد مبنی بر این که عبدالرزاق (ر) در حقیقت عبدالرزاق (ع)، قوماندان و رئیس امور سیاسی بدنام ترین زندان افغانستان از سال ۱۹۸۳ تا ۱۹۹۰م است. به طور مثال شناسنامه افغانی وی جعل شده است. با توجه به مکالمات تلفونی استراق سمع شده که او خود را "رفیق (ع)" می نامد و به پسرش هشدار می دهد که دیگر این کار را انجام ندهد. خرنوالی اظهار می دارد که او در پنهان کاری بسیار پیش می رود. در سال ۲۰۲۰م او از پسرش در افغانستان می خواهد "تا یک شخص جایگزین را بیابد که مایل است شهادت بدهد که عبدالرزاق (ع) نه بلکه او قوماندان زندان پلچرخ بوده است." همچنان یکی از برادران مظنون در المان سال گذشته تأیید کرد که او برادر عبدالرزاق (ع) است، همان شخصی که خود را نیز عبدالرزاق (ر) می نامد.

و در خاتمه

مظنون (ع) در جلسه محکمه انکار کرد که او عبدالرزاق (ع) است، اما در عین حال هیچ گونه تمایلی به همکاری نشان نداد. او گفت که چیزی را به خاطر نمی آورد و از پاسخ دادن به سؤالات خودداری کرد. روز بعد نیز او دیگر نمی خواهد محاکمه اش را حضوری و یا از طریق تماس ویدیویی دنبال کند و از سلولش بیرون نمی آید. نسبت طوفان شدید و به هم خوردن روال عادی در هالاند جریان محاکمه روز جمعه ناتمام ماند. بدین ترتیب دفاعیه متهم از طرف وکلای مدافعش روز دوشنبه ۲۱ فبروری ۲۰۲۲م از سر گرفته می شود.

یادداشت:

ما بارها بر این مطلب تأکید ورزیده ایم که حاکمیت مزدوران روس را "کمونیستی" نامیدن، بخشی از توطئه رذیلانه امپریالیسم غرب در جریان جنگ سرد، جهت به انحراف کشانیدن مبارزات آزادیخواه مردم ما و جایگزینی جنبش آزادیبخش به "انقلاب اسلامی" و به حاکمیت رسانیدن نوکران خودشان در لباس داعیان اسلام سیاسی بود که تا امروز نتایج مصیبت بار آن گریبانگیر مردم ما می باشد.

واقعیت امر این است که در زندان پلچرخی با استناد به کتب نشر شده در مورد آن زندان مخوف از جمله کتاب گرانسنگ "خاطرات زندان" اثر گرامی یاد "کبیر توخی" در پنج جلد، از تمام اقشار و طبقات جامعه و نمایندگان فکری اکثر جریانات فکری آنروز زندانی بودند که در برخی موارد زندانیان موسوم به جنبش انقلابی - کمونیستی کشور در بسیاری از بلاکها درمقایسه با سایر تشکلات در اکثریت نیز بودند.

مبارزه و تقابل خونین این عده علیه حاکمیت نوکران روس، نه تنها مخالفت با کمونیسم نبود بلکه به گفته زنده یاد "میرویس فراهی" در محکمه نمایشی که برای رهبران "ساما" تشکیل داده بودند، "به حکم کمونیسم و جهت دفاع از کمونیسم علیه اشغال افغانستان به وسیله روسها و حاکمیت دست نشانده آنها مبارزه نموده اند."

اداره پورتال "افغانستان آزاد-آزاد افغانستان"